

ת"פ 5861/06/14 - מדינת ישראל נגד עבד אלמועאטי אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5861-06-14 מדינת ישראל נ' אלמועאטי אבו סנינה

בפני
בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אלמועאטי אבו סנינה

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב האישום, בשתי עבירות של נסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274 לחוק העונשין (להלן: "החוק") בצירוף סעיף 25 לחוק, ובשלוש עבירות התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק.

כתב האישום ייחס לנאשם שלושה מקרים שונים:

ביום 22.2.13, השתתף הנאשם בהתפרעות ליד מחסום קלנדיה, אשר כללה ידיו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר שוטרים, הצתת צמיגים וחסימת ציר התנועה. הנאשם יידה אבנים לעבר שוטרים וחיילים במספר מקומות באזור המחסום, באמצעות רוגטקה, כשהוא אוחז בדגל פלסטין.

ביום 27.3.13, השתתף הנאשם בהפרת סדר רבת משתתפים בסמוך למחסום קלנדיה, אשר כללה ידיו אבנים, בקבוקי תבערה וירי זיקוקים. הנאשם יידה אבנים לעבר הכוחות במחסום, ממרחק של כ-50 מטר.

ביום 14.3.14 השתתף הנאשם בהתפרעות בסמוך למחסום קלנדיה, במהלכה יודו אבנים, בקבוקים, חפצים וצינורות מתכת לעבר שוטרים. הנאשם אחז בצינור מתכת. כתוצאה מהתפרעות זו נגרם לשוטר שבר באצבעו ונגרמו פגיעות לכלי רכב במקום.

2. טרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שרות המבחן. הנאשם רווק בן 22 המתגורר בבית הוריו, סיים 8 שנות לימוד, ואינו יודע קרוא וכתוב. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר הנמצא בשלבי גיבוש זהותו, קיבל אחריות פורמאלית בלבד לביצוע העבירות. לנאשם דפוסי התנהגות ילדותיים, נטיה להתנהג באימפולסיביות במצבי לחץ, וללא הפעלת שיקול דעת. עוד התרשם שרות המבחן, כי הנאשם נוטה להשליך את האחריות למעשיו על סביבתו, מתקשה להבין את מניעי מעשיו, חומרתם והשלכותיהם על עתידו, וכן כי ההליך הפלילי לא היווה הרתעה עבורו ולא חידד את גבולות המותר והאסור. לפיכך, קבע שרות המבחן כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה בדרגת חומרה בינונית. שירות המבחן סבר כי חשיפת הנאשם לאוכלוסיה עבריינית בדרך של מאסר בפועל, עלולה להעמיק את מורכבות מצבו, ולכן

עמוד 1

המליץ על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה הפנתה לחומרת המעשים ומידת פגיעתם בסדר הציבורי, בשלום הציבור ובשלטון החוק. מדובר במעשים שהנאשם שב על ביצועם, כאשר מדובר אף באירועים מתמשכים. המאשימה ציינה את מידת מסוכנות הנאשם, כפי שעלה מתסקיר שרות המבחן, והקושי של הנאשם בהבנת חומרת מעשיו. לאחר שפרטה פסיקה מתאימה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, מתחם הנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בגין האישום השני, ומתחם הנע בין 4 ל-8 חודשי מאסר בגין האישום השלישי. בנסיבותיו של הנאשם, בקשה המאשימה לקבוע עונש המצוי במרכז כל אחד ממתחמי ענישה אלה.

4. בא כוח הנאשם ציין את חלופה הזמן מעת ביצוע העבירות, כאשר במהלך החודשים האחרונים עלה הנאשם על מסלול נורמטיבי של עבודה. לטענתו, עובדה זו, לצד הקפדה על תנאי שחרורו, מעידה כי ההליך הפלילי אכן השפיע על הנאשם. עוד הוסיף כי הערכת המסוכנות שערך שרות המבחן נעשתה לפני 13 חודשים ואיננה עדכנית. כיום, הנאשם נמצא בקשר טוב עם אביו, קיבל אחריות, ושינה את דרכיו. לפיכך, עתר בא כוח הנאשם להורות על קבלת חוות דעת ממונה על מנת להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בחר שלא לומר דבר במסגרת הטיעונים לעונש.

מתחם הענישה

5. השוטרים מהווים את המסד לשמירה על הסדר הציבורי ואכיפתו. אדם המנסה לפגוע בשוטרים, מכרסם במעשיו בסדר הציבורי, ובכוח הרתעה של אוכפי החוק.

המחוקק ביקש להגן על משרתי ציבור אלה, וקבע רף ענישה מינימלי של שלושה חודשי מאסר בגין עבירות תקיפת השוטרים, בהן הורשע הנאשם.

על החומרה היתירה של תקיפת שוטרים, עמד כב' השופט פוגלמן, בע"פ 8815/12 **אחמד מחמוד נ' מדינת ישראל** (15.1.13):

"העבירה של תקיפת שוטרים נושאת עימה חומרה מיוחדת שכן יש בה משום קריאת תיגר על אושיות שלטון החוק והעדר מורא מפני רשויות האכיפה. יכולתם של גורמי אכיפת החוק לפעול ללא הפרעה, ובוודאי שללא התנגדות אלימה היא אבן יסוד של הסדר החברתי".

הפסיקה הנוהגת קבעה מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד מאסר למשך של כשנה, בגין עבירות התפרעות ונסיון תקיפת שוטרים בדרך של ידוי אבנים, ובהתאם לנסיבות כל אירוע ואירוע (ראו לדוגמא עפ"ג 48515-02-14, **פאיז קוואס נ' מדינת ישראל** (22.6.14), עפ"ג 36362-01-15 **מדינת ישראל נ' קונבר** (25.01.15), וכן מאסר בפועל אף לגבי קטינים, רע"פ 54/12 **פלואני נ' מדינת ישראל**, (27.01.15)). לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לקבוע כי יש לחרוג ממתחם הענישה, בנסיבותיו של נאשם זה, ולהטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

במקרה הנדון, מדובר בשלושה אירועים שונים, ולפיכך יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהמקרים, זאת בהתאם לנסיבות כל אישום.

6. אשר לאישום הראשון, יש לייחס מידת חומרה לעובדה שהנאשם השתתף בהתפרעות במהלכה יודו בקבוקי תבערה ואבנים לעבר כוחות משטרה, ואף נחסם חלקית ציר תנועה. חומרה נוספת יש לראות בעובדה שהנאשם יידה מספר אבנים לעבר שוטרים וחיילים, במספר מקומות באיזור המחסום, בין היתר באמצעות רוגטקה. עובדות אלה מצביעות על תעוזת הנאשם באירוע מתמשך, כנגד מספר שוטרים וחיילים, תוך תכנון מוקדם בו הצטייד ברוגטקה, כלי המקנה לאבן הנזרקת פוטנציאל סכנה גבוהה יותר. עוד יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שביצע את המיוחס לו על רקע אידאולוגי, תוך שאחז בידו בדגל פלסטיני.

נסיבות האישום השני כללו השתתפות בהתפרעות במהלכה יודו בקבוקי תבערה, נורו זיקוקים וכן נזרקו אבנים לעבר שוטרים. אף במקרה זה, יש לראות חומרה בהשתתפות הנאשם בהתפרעות במהלכה לא הסתפקו המתפרעים בעצם ההתקהלות האסורה, או בידוי אבנים במהלכה, אלא נקטו באמצעים בעלי פוטנציאל מסוכנות גבוהה. במהלך אירוע זה, יידה הנאשם אבנים ממרחק קצר יחסית, של כ-50 מטרים, מרחק המעיד על תעוזתו וכן על מידת הסכנה שנשקפה לשוטרים מפעולתו.

האירוע האחרון ייחס לנאשם השתתפות בהתפרעות בלבד, במהלכה יודו אבנים, בקבוקים, צינורות וחפצים שונים, לעבר השוטרים. במהלך התפרעות זו, נפצע שוטר וכן נפגעו מספר כלי רכב שהיו במקום.

7. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי האישום הראשון, נע בין מאסר בפועל למשך שישה חודשים ועד מאסר למשך 15 חודשים; מתחם הענישה לגבי האישום השני נע בין מאסר למשך ארבעה חודשים ועד מאסר למשך 12 חודשים; מתחם הענישה בגין האירוע השלישי נע בין הטלת מאסר בדרך של עבודות שרות, לתקופה קצרה, ועד מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

העונש המתאים

8. בא כוח הנאשם טען, כאמור לעיל, כי הנאשם שינה את דרכיו וכן שהערכת המסוכנות של שרות המבחן איננה מעודכנת. אין בידי לקבל טיעון זה: הערכת המסוכנות בוצעה, בין היתר, בהתבסס על מידע שנאסף לצורך תסקיר המעצר, ואולם מדובר גם בפגישות שנערכו עם הנאשם במיוחד לצורך עריכת התסקיר העדכני. אכן, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבחר להודות במיוחס לו, ואולם שרות המבחן התרשם כי הרקע הבעייתי אשר הביא את הנאשם לביצוע העבירות, לא השתנה באופן מהותי. הנאשם מתקשה להבין את הנסיבות ואת המניעים לביצוע העבירות, מתקשה להבין לעומק את חומרת מעשיו, ולעיתים נוטה להתנהגות אימפולסיבית ולא שקולה. הנאשם משליך את האחריות למעשיו על סביבתו, ואינו מפגין יכולת לבחון את מידת אחריותו ואת הצורך בדרכי התמודדות נאותות. בנוסף, שרות המבחן לא מצא השפעה הרתעתית להליך הפלילי. הערכה זו מתיישבת עם עברו הפלילי של הנאשם, אשר ביצע את העבירות בהן הורשע, במהלך ניהול תיק פלילי בגין עבירה דומה. העובדה שהנאשם שב על מעשיו, שוב ושוב, על פני פרק זמן של כשנה, מחזקת את מידת החומרה שבמעשיו.

לצד כל האמור לעיל, יש להתחשב בחלופי הזמן, במהלכו שמר הנאשם על תנאי שחרורו, בעובדה שמדובר בצעיר שזהו מאסרו הראשון, בתקופת מעצר הבית בו שהה, וכן בהודאתו. לפיכך, לא אמצה עימו את הדין.

9. בהתחשב באופי המעשים הדומה, החלטתי להטיל על הנאשם עונש אחד, אשר יביא בחשבון את כל

האירועים בהם הורשע.

לפיכך, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.4.13 ועד 11.6.13 וכן מיום 28.5.14 ועד 4.7.14.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת התפרעות.
- ד. בנסיבות גזר דין זה, לא ראיתי לנכון להורות על הטלת קנס כספי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ה, 03 יוני 2015, במעמד הצדדים.